

Loví tonoucí už padesát let

Lidé mají různé koníčky. Mezi jeden z nejzásadnějších patří volný čas strávený pomocí lidem v nouzi. Vodní záchranáři tráví své dovolené sledováním vodní hladiny a pomáháním tonoucím už padesát let.

RADKA DOLEŽALOVÁ

Dolní Vltavice - Svě abrahamoviny oslavili v sobotu vodní záchranáři ukázkami toho nejlepšího, co dokážou. Vylovili tak mimo jiné několik parašutistů, kteří přistáli na hladině lipenské přehrady, z parníku evakovali raněného na pevninu pomocí vrtulníku.

Jihočeští vodní záchranáři jsou dobrovolníci na úrovni profesionálů. „Jako bývalého armádního výsadkáře mě před pětadvaceti lety, kdy jsem k vodním záchranářům přišel, překvapily tvrdé normy. Zajímalo mě, jak je budou dob-

POMOC. Parašutista, kterému se nepodařilo přistát na souši, padá do vod Lipna. Vzápětí k němu vyráží motorový člun vodní záchrané služby. To byla jedna z modelových situací, které předvedli záchranáři při sobotní oslavě 50 let své existence. Foto: Deník / Radka Doležalová

rovolníci plnit,“ vzpomněl na rok 1993 současný šéf krumlovské sekce Milan Bukáček, který je pověstný tím, že vojenský režim přenesl i sem. „Jako voják jsem se učil bojovat a tady bojujeme se živlem a problémem, do kterého se tonoucí dostal. Máme u nás hodně

vojáků nebo bývalých vojáků, hasičů, policistů. Ale je tu třeba i pekař či majitel velké firmy. Jsme dobrá parta, a to je základ,“ shrnul Milan Bukáček. Přestože je dobrovolná pomoc na vodě obdivuhodná aktivita, netěší se v Čechách zatím tak velké účty, jakou zažívají

podobné složky v Německu či Rakousku. „Nejhorší pro naše lidi je, že někdo nadává, že se tu z daní opalujeme nebo když se při záchraně tonoucího setkají s narážkami některých rybářů,“ popsal Milan Bukáček stinnější stránku záchranářské práce.